

tet ved 6 Dre pr. Enhed. Da nu Falster udreder 27½ Dre pr. Enhed, maa dette fradrages, og Resultatet er da, at man skulde kun betale 21½ Dre pr. Enhed. Naar Forholdene nu ere disse, at man i Genhold til det Udgangspunkt, man tog dengang fra Oerflagssummen, ikke skulde erlægge Mere paa Falster, og at man gif ud fra, at Lodsseierne paa Lolland og Falster skulde stilles aldeles lige i Byrder, vil man finde, at Lolland heller ikke, burde give mere end 21½ Dre pr. Enhed. Sagen er imidlertid den, at det fremgaar af de foreliggende Oplysninger, at man giver 44 Dre pr. Enhed; det bliver altsaa 22⅓ Dre mere pr. Enhed, end man skulde give. Tager man nu samtlige bidragende Enheder paa Lolland, 156,202, saa fremkommer den Sum, jeg har opstillet i Vædringsforslaget, nemlig 34,886 Kr. Det er nøiagtig det, der ydes Mere, end som oprindeligt var paataent ved Loven, da den blev vedtagen. Jeg har nu udvillet, hvorledes jeg er kommen til det Resultat, og det forekommer mig, at den simple Retfærdighed vil fordrø, at man, da man stiller sig saa gunstig til Rysfæringen andre Steder, da ogsaa maa tage i Betragtning at stille Lolland under de Vilkaar, som oprindeligt vare tiltænkte Lodsseierne. Tager vi nu og gennemgaa Statsregnskaberne fra 1874—75 indtil nu og se, hvad der er ydet til Sikringen af de jydsk Ryfster, vil det vise sig, at det er overordentlig betydelige Summer. Der har man ikke fordret Noget af Lodsseierne, og der har man ikke fordret Noget af Amtene, og mod de Summer, der ere opførte, er det, man her forlanger, noget aldeles Forsvindende. I 1874—75 udviser Regnskabet, at man har ydet 45,631 Kr. 87 Dre. I 1875—76 har man ydet til Sikringen af de jydsk Ryfster 176,890 Kr., og paa Tilleggsbevillingsloven have vi ydet 11,000 Kr., altsaa i det Aar have vi ydet 187,890 Kr. I 1876—77 have vi ydet 96,550 Kr. I 1877—78 have vi ydet ikke mindre end 316,455 Kr. I 1878—79 have vi ydet 306,268 Kr. I 1879—80 have vi ydet 191,011 Kr., i 1880—81: 189,967 Kr. og i 1881—82: 164,000 Kr. Det udgjør ialt 1,497,774 Kr. Lægge vi dertil den Sum, som er opført iaar, nemlig 82,000 Kr. og endvidere den Sum, der er nævnt i det Vædringsforslag, som den høitæredede Minister har stillet til denne Behandling, nemlig 77,000 Kr. — jeg vil endda ikke lægge det til, som er nævnt i de Vædringsforslag, som endnu ikke ere motiverede af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) og et andet æret Medlem, nemlig 16,000 Kr. — beløber det sig ialt til 1,656,774 Kr. 71 Dre. Man vil se, at det er enorme Summer, som saaledes ere givne til Sikringen af de jydsk Ryfster, uden at man har forlangt en Skilling af Lodsseierne, og uden at man har forlangt en Skilling af Amtene. Maribo Amt har man derimod

bebyrdet med over ½ Million i Digestat. Hvad var da naturligere, hvad er mere retfærdigt, end at man da vilde stille Lolland under de Vilkaar, som man oprindeligt havde tænkt sig, da man vedtog Loven af 25de Mai 1873. Det har ikke Andet end kunnet glæde mig at se, at Udvalgets Flertal har stillet et Forslag til Rettelse af Lollands Digestbyrde. Jeg ser i dette Forslag en Erkendelse af det overordentlige Tryk, der hviler paa Digestatbyrderne, men for mig staar det saaledes, at dette Forslag langtfra er tilstrækkeligt. Jeg kan være enig med den ærede Ordfører i, at der ganske vist har viist sig en Stemning for yderligere Smødekommenhed i Udvalget, men jeg maa beklage, at man fra Flertallets Side — han kom til at sige Udvalget før, men det er ikke rigtigt, idet det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Kauber) støtter mit Vædringsforslag — modsætter sig dette Vædringsforslags Vedtagelse. Jeg kan saa godt forstaa Grunden, da Udvalget jo kender den ærede Ministers Mening, men jeg tror dog ikke, at dersom man kan indrømme og vil indrømme, at Lolland virkelig lider Uret, man da skulde tage dette Genst. Jeg havde haabet, at man havde villet stemme for Forslaget, thi selv om den ærede Minister dog ikke vilde modtage det, vilde han jo kunne lade det udtage ved Behandlingen i det andet Thing, og det er da en Selvølsge, at det neppe vilde falde Nogen her ind at gjøre saadant et Spørgsmaal til et Konfliktspørgsmaal; der er jo desværre Konflikt nok. Det har man jo imidlertid ikke troet at kunne. Jeg har troet det rigtigt at maatte tilsøje et Vædringsforslag under Nr. 101 til det af Flertallet stillede, som gaar ud paa at forandre Flertallets Forslags Natur derhen, at det kommer til at lyde paa Tilskud istedetfor Udlæg. Jeg har naturligvis efter den Erklæring, som den ærede Ordfører gav, ikke meget Haab om at faae dette vedtaget, og jeg har heller ikke stillet det af den Grund, at jeg derved vil have sagt, at hermed kunde Lolland være fornøjet. Nei, langtfra! Jeg har stillet det, fordi jeg finder, at det er bydende Nødvendighed at komme mange af Lodsseierne til Hjælp paa en Maade, som virkelig bringer dem nogen Hjælp; thi dette, at give Laan, er ganske vist i Diebliffet en Hjælp og en Rettelse, men det er jo kun at udsætte Byrden. Det, der er Klaget over i det Andragende, som er kommet til Rigsdagen, er netop, at man fra mange Sider ikke er i Stand til at faae ordnet de Prioriteter, som man efterhaanden ser sig nødsaget til at forandre, paa Grund af den stadigt stigende Stat, og det Forhold vil jo aldeles ikke blive forandret ved at give Laan, som altsaa blot udsætter Sagen i en længere Fremtid. Den Belvillie, der vises ved at give saadanne Laan, er, naar vi se paa selve Sagen, virkelig heller ikke stor, thi det er jo ikke et saadant Laan, som tidt ydes vi se Egne med Risiko for ikke at kunne faae